

TROMP PERCUSSION EINDHOVEN

programma

woensdag 14 november 2018
21.00 u | Piet Hein Eek Houtwerkplaats

RAMON LORMANS MARIMBA

Albumpresentatie *An Index of Wood*

m.m.v.

Maikel Claessens

TCHIKI DUO (Jacques Hostettler & Nicolas Suter)

Nik Bärtsch

*1971

Modul 11 (2000)

Anthony Fiumara

*1968

uit: *An Index of Wood* (2017)

1 Singing and Disembodied

5 Steady, in a Continuous Flow

Anja Plaschg (Soap & Skin)

*1990

An Index of Wood: TURN (2018)

Aart Strootman

*1987

Shattered Canon #1 (2017)

De concerten in de houtwerkplaats van Piet Hein Eek zijn inmiddels een vaste waarde in het TROMP festival. Deze keer klinkt er tussen het hout van de werkplaats muziek geschreven voor de houten toetsen van de marimba én voor TROMP-laureaat Ramon Lormans. Sinds hij in 2006 de derde prijs won tijdens het concours, is Ramon een gevierde gast bij het TROMP festival maar ook in het internationale slagwerkveld. Hij staat bekend als marimbaspecialist, is hoofdvakdocent marimba aan twee conservatoria, geeft wereldwijd masterclasses en werd afgelopen jaar door marimbafenomeen Keiko Abe uitgenodigd voor een gezamenlijke tour door Japan.

BÄRTSCH

'Ritual Groove Music, de naam van het debuutalbum van de Zwitserse componist Nik Bärtsch, wijst op het fundamentele concept van zijn muzikale denken. Zijn muziek toont grote affiniteit met de architectonisch georganiseerde ruimte en wordt geleid door compositorische principes als herhaling en verkorting, evenals door in elkaar grijpende ritmes. Je kunt een muziekstuk van hem binnenlopen en er in wonen als in een kamer. Het beweegt vooruit en verandert van vorm door ob-sessieve, cirkelende bewegingen, door gebruikmaking van verschillende maat-soorten en microwisselwerkingen. De aandacht van de luisteraar wordt getrok-ken naar mini-male variaties en fraseringen. In het algemeen componeert Bärtsch met wat hij 'modules' noemt: muzikale structuren gebaseerd op het herhalen van bepaalde elementen die de luisteraar doen denken aan de pulserende patronen van minimal music. Maar anders is, dat de stukken van Bärtsch worden voortgedreven door ritme en maat, eerder dan door puls.'

'De wijze waarop ik onze 'modules' ritmisch organiseer,' schrijft Bärtsch, 'is meer gerelateerd aan bepaalde componeerstrategieën van Stravinsky en Ligeti, funk of bepaalde soorten rituele muziek dan aan het traditionele minimalisme dat ertoe neigt een meer lineair soort ritmisch pointillisme te benutten. Bij ons draagt het ritme de dramaturgie: ons interesseert hoe we het kunnen uitspinnen plus zijn poten-

tieel als akoestische puzzle.' Nik Bärtsch componeerde Modul 11 voor piano; Ramon Lormans bewerkte het voor marimba.

FIUMARA

Over An Index of Wood, een opdrachtwerk uit 2017 voor Ramon Lormans, schrijft de componist Anthony Fiumara zelf: 'De houten toetsen van de marimba zien eruit alsof ze vers gekapt zijn – het instrument klinkt wat mij betreft ook zoals de bomen in een woud zouden moeten klinken Met Index of Wood wilde ik een catalogus maken, een kleine atlas van houten klan-ken.'

Lormans speelt vandaag het eerste en het laatste deel van dit werk. 'In No. 1 heb ik de liefdesballade *Rose, Liz* van Guillaume de Machaut onderworpen aan allerlei uitrekkingen,' aldus Fiumara, 'en ik vertaalde de drie oorspronkelijke stemmen naar de vier stokken op de marimba. Door de continue tremoli lijkt dit stuk op een nerveuze manier van zingen.– No. 5 is het snelste deel. Dat wil zeggen: de noten zijn snel, maar de harmonieën lijken meer op die van een lied met coupletten en refreinen. De topnoten zijn hier stippen die je in gedachten, als je er een klinkend potlood op los zou laten, door kunt trekken tot lijnen.

PLASCHG (SOAP&SKIN)

De Oostenrijkse singer/songwriter Anja Plaschg was er vroeg bij. Zeventien was deze in 1990 op een boerderij in Gnas in de zuidelijke deelstaat Stiermarken geboren musicienne toen ze haar eerste EP maakte. De titel *Soap&Skin* gebruikte ze voortaan ook als haar artiestennaam. Op haar achttiende verscheen het debuutalbum *Lovetune for Vacuum*, met songs die ze vanaf haar vijftiende had gemaakt; het kwam in de top 5 charts van Oostenrijk en werd internationaal uitgebracht. De kritiek vergeleek Plaschg met vrouwelijke artiesten als Cat Power, Kate Bush en Björk. Na het winnen van de European Breaker Borders, besloot de nog steeds zeer jonge Plaschg het een jaar wat kalmer aan te doen maar al snel, in 2012, maakte zij nóg een debuut: als actrice in de film *Stilleben* van Sebastian Reise. Halverwege 2018

verscheen pas haar derde album, na het muziekbedrijf even de rug toe te hebben gekeerd om tijd te hebben voor haar persoonlijke ontwikkeling.

Aanknopen bij *An Index of Wood* van Fiumara vloeide haar dit jaar ook *An Index of Wood: TURN* uit de pen.

turn
take smoke
cloak your body
cover up perdition
can you see it?
a line or a circle
a spine loosing approach
hey snake
what if you'd hidden the apple?
there's something to pledge
in infinite turn
melt back, fulfiller
when nobody's watching
oh edge, my killer

take smoke
cloak the body
searching for position
can you see it?
isn't it weird?
in infinite turn
melt back, fulfiller
when nobody's watching
oh edge, my killer
there's something to pledge
can you see it?
isn't it weird
in infinite turn
3.14 ... (π)

STROOTMAN

*'Op zeker moment,' aldus de Nederlandse, in 1987 geboren componist en instrumentontwerper Aart Strootman, 'vroeg Ramon mij of ik een marimbakwartet wilde schrijven voor zijn slagwerkacademie Percussion Friends. Aangezien ik al langere tijd prettig met hem werk, was mijn antwoord onmiddellijk 'ja.' Ik componeerde *Shattered Canon #1* tijdens een vlucht van Zürich naar Beijing. Ik begon te schrijven zodra ik in het vliegtuig zat en hield niet meer op voor het af was – en ik mijn bestemming had bereikt. Het begin is een soort caleidoscoop waar elke marimba hetzelfde materiaal op een andere manier varieert – dit is eigenlijk een onregelmatige canon, een 'shattered canon' (verbrijzelde canon),*

vandaar de titel van het stuk. Het tweede deel werd geïnspireerd door dansmuziek, een muzikaal patroon dat geen kop en staart lijkt te hebben, dat ik uitwerk tot het uit de hand loopt.'

Ramon Lormans (Nederland, 1984) is één van de meest gevraagde percussionisten van dit moment. Regelmatig concerteert hij in de grote Nederlandse zalen en geeft hij masterclasses, recitals en concerten over de hele wereld. Hij is percussionist van de tussen klassiek en pop balance-rende ensembles TEMKO en s t a r g a z e en oprichter en artistiek leider van het Mallet Collective Amsterdam. Hij was gastspeler in Keiko Abe's Marimba Orchestra en was als freelance slagwerker te horen bij de grote Nederlandse orkesten. Ramon was nauw betrokken bij het Koninklijk Concertgebouw Orkest als Academie slagwerker. Hij doceert marimba en kamermuziek aan het Conservatorium van Amsterdam en aan de Codarts Hogeschool voor de Kunsten in Rotterdam. Samen met Vincent Houdijk richtte Ramon in 2005 Percussion Friends op, een wereldwijde academie voor percussie waarvan hij tevens de artistiek leider is. In 2006 won Ramon Lormans de derde prijs van het TROMP concours en was prijswinnaar bij het Kamermuziekconcours Almere (2007), het Vriendenkransconcours (2008) en won in 2012 de Grachtenfestivalprijs.

Sinds **Maikel Claessens** op zijn tiende kennismaakte met de marimba, is het instrument niet meer weg te denken uit zijn leven. Hij behaalde zijn master slagwerk aan het Conservatorium van Amsterdam en specialiseerde zich in marimba, kamermuziek en slagwerkeducatie. Hij maakt deel uit van Lunatree en Mallet Collective Amsterdam. Als lid van het artistieke team van Stichting Percussion Friends timmert hij hard aan de weg om de wereld van marimba- en slagwerkeducatie verder uit te breiden. Maikel is docent marimba, slagwerk en slagwerkdidactiek aan o.a. Codarts. Via Percussion Friends was Maikel betrokken bij meerdere TROMP edities; sinds kort werkt hij met TROMP aan educatieprogramma's. (*zoz*)

'L'art, c'est le plus court chemin de l'homme à l'homme.' Mooie en ware woorden van de schrijver André Malraux, te lezen op de website van het Zwitserse percussie-duo **Tchiki**: 'Kunst is de kortste weg van de ene mens naar de andere.' En zo onderzoekt het nu tien jaar oude Duo Tchiki drie pijlers van de muziek: taal, emotie en communicatie. 'Als startpunt kozen we de dualiteit van twee persoonlijkheden met de bedoeling tot één eindproduct te komen. Dit veranderde op diepgaande wijze en op elk niveau onze manier om muziek te ervaren: interpretatie, podiumpresentatie, je individuele prestaties en artistieke emancipatie, het delen van je muzikale beschouwingen.'

Beide musici werden geboren aan het Meer van Genève, Jacques Hosttetter in 1974 in Vevey en Nicolas Suter in 1978 in Lausanne. Beiden studeerden bij Stéphane Borel. Jacques studeerde vervolgens vibrafoon aan de School of Jazz and Modern Music, terwijl Nicolas eerder al viool en drumset had gestudeerd. Jacques was tien jaar eerste paukenist van Sinfonietta de Lausanne, maar speelt tevens hedendaags, barok en jazz in o.a. Nouvel Ensemble Contemporain, Bigband de Lausanne, Philharmonische Werkstatt der Schweiz; daarnaast componeert en arrangeert hij voor zijn eigen ensemble Psiphos. Nicolas speelde in kamermuziek-verband in percussietrio Adamas, fluit/percussie duo Super-flux, harp/marimba duo Impromptu maar speelt en componeert voor theater en dans. Jacques Hosttetter en Nicolas Suter zijn hoofdvakdocenten slagwerk aan het HEMU conservatorium van Lausanne.

ZA 17 NOV

20.15 u | Kleine Zaal | € 15

TROMP JURY IN CONCERT

met o.a. Michael Burritt, Momoko Kamiya, Arnold Marinissen, Mark Pekarsky, Emmanuel Séjourné en Ruwen Yang

Eens per twee jaar komen de grootste slagwerktalenten uit de hele wereld naar Eindhoven voor de TROMP International Percussion Competition. Dit is het enige tweejaarlijkse concours voor soloslagwerk ter wereld. De dag voor de finale is de uitgelezen kans om de TROMP jury - de internationale slagwerktop - zelf aan 'de slag' te zien en horen. Na een week van luisteren en beoordelen zijn de rollen omgekeerd en betreden ze samen het podium met een ongekende slagwerkshow. Inmiddels een goede traditie is de uitnodiging aan afgevallen deelnemers om samen met de juryleden op te treden.

ZO 18 NOV

14.15 u | Grote zaal | € 15

TROMP 2018 FINALE

Drie finalisten & Asko|Schönberg
Presentatie: Ab Nieuwdorp

Na een zeer spannende concoursweek strijden de drie grootste slagwerktalenten uit de hele wereld op het hoogste niveau. Ze presenteren zich elk met een programma dat in ieder geval het nieuwe verplichte finalewerk omvat dat door Daniël Bjarnason gecomponeerd is in opdracht van TROMP. Elke finalist soleert in dit werk voor solo slagwerk en kamerorkest met het vermaarde ensemble Asko|Schönberg. De middag eindigt met het spannende slot: de bekendmaking van de winnaars van TROMP 2018. De presentatie is in handen van Ab Nieuwdorp, bekend van De Klassieken op Radio 4.